

GIAO ƯỚC CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Bài 4 (tiếp theo)-Các điều kiện mà tuyển dân của Đức Chúa Trời phải đạt, để được nhận giao ước của Đức Chúa Trời.

Chúng ta đang học về các điều kiện mà mọi người trong tuyển dân của Đức Chúa Trời phải đối diện với và phải chấp nhận và làm theo, hầu cho người nào đạt được các tiêu chuẩn đó, thì người đó mới nhận được giao ước của Đức Chúa Trời. Giê-hô-va Đức Chúa Trời là Đấng nhân từ, giàu lòng thương xót, đã không đặt gánh nặng trên vai của dân sự Ngài, mà chính Ngài đã có kế hoạch để giúp cho tuyển dân của Ngài có thể nhờ đó mà đạt được các điều kiện mà Ngài đã đặt ra đối với họ, mà kế hoạch đó chính là sự mặc lại cho tuyển dân của Ngài bộ áo thánh, hầu cho hết thảy những người nào được mặc bộ áo thánh này mà được chấp nhận ở trước mặt Ngài và nhận được giao ước của Ngài. Đề tài chúng ta đang học đây là nói về bộ áo thánh mà Đức Giê-hô-va đã mạng lệnh cho Môi-se sẽ mặc cho thầy tế lễ A-rôn, để người thi hành chức vụ thầy tế lễ ở trước mặt Đức Giê-hô-va:

Xuất Ê-díp-tô Ký 28:1-4: Trong vòng dân Y-sơ-ra-ên, người hãy chọn A-rôn, anh người, cùng các con trai người, là Na-đáp, A-bi-hu, Ê-lê-a-sa, và Y-tha-ma, lập lên làm chức tế lễ trước mặt Ta. Người hãy chế bộ áo thánh cho A-rôn, anh người, để người được vinh hiển trang sức. Hãy truyền cho hết thảy kẻ thông minh, là người Ta đã ban đầy tính trí huệ, chế bộ áo cho A-rôn, đặng biệt người riêng ra thánh, hầu cho người làm chức tế lễ trước mặt Ta. Đây là bộ áo mà họ sẽ chế: Bảng đeo ngực, ê-phốt, áo dài, áo lá trong thêu, mũ và đai. Thế thì, họ sẽ chế bộ áo thánh cho A-rôn, anh người, cùng các con trai người, để các người đó làm chức tế lễ trước mặt Ta.

Khi thầy tế lễ A-rôn mặc bộ áo thánh này, nghĩa là thầy tế lễ A-rôn phải nhận lãnh trách nhiệm rất quan trọng liên quan đến sự xét đoán đối với dòng dõi của Y-sơ-ra-ên ở trước mặt Đức Giê-hô-va, như Lời Chúa đã chép:

Xuất Ê-díp-tô Ký 28:30b: A-rôn sẽ mang sự xét đoán của con trai Y-sơ-ra-ên trên lòng mình luôn luôn.

Khi nói đến **sự xét đoán** là nói đến sự giảng dạy và sự thực thi Luật pháp của Đức Chúa Trời cho dòng dõi của Y-sơ-ra-ên, không phải chỉ đối với Luật pháp được chép thành văn tự, mà là Luật pháp mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ tỏ ra cho các thầy tế lễ để truyền dạy lại cho dòng dõi của Y-sơ-ra-ên trong tương lai nữa, như Môi-se đã truyền dạy cho dân Y-sơ-ra-ên:

Phục truyền luật lệ ký 29:9-15: Vậy, các người khá gìn giữ làm theo những Lời của sự giao ước này, hầu cho các người được may mắn trong mọi việc mình làm. Hết thảy các người, nào trưởng tộc, các chi phái, nào các trưởng lão, nào các quan cai, nào mọi người nam của Y-sơ-ra-ên, những con trẻ và vợ các người, nào kẻ khách lạ ở trong trại quân người, từ người chặt củi cho đến người xách nước, ngày nay hãy đến châu trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, đặng vào trong sự giao ước của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và vào trong Lời thề mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người lập cùng người ngày nay, hầu cho ngày nay Ngài lập người lên làm dân của Ngài, và Ngài làm Đức Chúa Trời người, y như Ngài đã phán cùng người, và thề cùng tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp. Chẳng phải chỉ với các người mà ta lập giao ước và Lời thề này thôi; nhưng lập với người nào ngày nay đứng tại đây cùng chúng ta, trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta, luôn với những người nào không có cùng chúng ta trong ngày nay.

Trước khi chúng ta tiếp tục suy gẫm những sự mầu nhiệm về bộ áo thánh này, thì mỗi người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm và chức năng của chức vụ thầy tế lễ, cùng trách nhiệm của mỗi người trong tuyển dân của Đức Chúa Trời đối với chức vụ thầy tế lễ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã chỉ định.

Trước hết mọi người tin Chúa phải nhận biết mục đích Giê-hô-va Đức Chúa Trời tạo nên loài người:

Sáng thế ký 1:26-28: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng Ta hãy làm nên loài người như hình Ta và theo tượng Ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất.

Thi-Thiên 8:1-9: Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao; Sự oai nghi Chúa hiện ra trên các tầng trời! Nhân vì các cừu địch Chúa, Chúa do miệng trẻ thơ và những con đang bú, mà lập nên năng lực Ngài, đặng làm cho người thù nghịch và kẻ báo thù phải

nín lặng. Khi tôi nhìn xem các tầng trời là công việc của ngón tay Chúa, mặt trăng và các ngôi sao mà Chúa đã đặt, loài người là gì, mà Chúa nhớ đến? Con loài người là chi, mà Chúa thăm viếng nó? Chúa làm người kém Đức Chúa Trời một chút, đội cho người sự vinh hiển và sang trọng. Chúa ban cho người quyền cai trị công việc tay Chúa làm, khiến muôn vật phục dưới chân người: Cả loài chiên, loài bò, đến đến các thú rừng, Chim trời và cá biển, cùng phàm vật gì lợi đi các lối biển. Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao!

Ma-la-chi 2:15: *Vả, hơi sống của Đức Chúa Trời đâu có dư dật, chỉ làm nên một người mà thôi. Nhưng vì sao chỉ làm một người? Ấy là vì tìm một dòng dõi thánh. Vậy các ngươi khá cẩn thận trong tâm thần mình; chớ đả cách phỉnh dối với vợ mình lấy lúc tuổi trẻ.*

Là người tin Chúa thì chúng ta phải có sự hiểu biết về chủ quyền, cùng sự cai trị của Đức Chúa Trời trên muôn vật mà Ngài đã tạo nên trên đất này, cùng nhận biết trách nhiệm của mình phải truyền dạy lại cho con cháu mình những sự đó, vì nếu người ta không có sự hiểu biết đúng và đầy đủ về chủ quyền cùng sự cai trị của Đức Chúa Trời trên muôn vật, thì ma quỷ sẽ nhân dịp người ta thiếu sự hiểu biết đó mà lừa dối, như nó đã lừa dối Ê-va.

Sáng thế ký 2:15-25: *Giê-hô-va Đức Chúa Trời đem người ở vào cảnh vườn Ê-đen để trông và giữ vườn. Rồi, Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán dạy rằng: Người được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn; nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến; vì một mai người ăn chắc sẽ chết. Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán rằng: Loài người ở một mình thì không tốt; Ta sẽ làm nên một kẻ giúp đỡ giống như nó. Giê-hô-va Đức Chúa Trời lấy đất nắn nên các loài thú đồng, các loài chim trời, rồi dẫn đến trước mặt A-đam để xem người đặt tên chúng nó làm sao, hầu cho tên nào A-đam đặt cho mỗi vật sống, đều thành tên riêng cho nó. A-đam đặt tên các loài súc vật, các loài chim trời cùng các loài thú đồng; nhưng về phần A-đam, thì chẳng tìm được một ai giúp đỡ giống như mình hết. Giê-hô-va Đức Chúa Trời làm cho A-đam ngủ mê, bèn lấy một xương sườn, rồi lấp thịt thế vào. Giê-hô-va Đức Chúa Trời dùng xương sườn đã lấy nơi A-đam làm nên một người nữ, đưa đến cùng A-đam. A-đam nói rằng: Người này là xương bởi xương tôi, thịt bởi thịt tôi mà ra. Người này sẽ được gọi là người nữ, vì nó do nơi người nam mà có. Bởi vậy cho nên người nam sẽ lìa cha mẹ mà dính dứu cùng vợ mình, và cả hai sẽ trở nên một thịt. Vả, A-đam và vợ, cả hai đều trần truồng, mà chẳng hổ thẹn.*

Chúng ta hãy xem điều gì đã xảy đến với Ê-va và tại sao con rắn lại không cám dỗ A-đam mà lại cám dỗ Ê-va, khiến người phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Chúa Trời đã cấm loài người ăn?

Sáng thế ký 3:1-7: *Vả, trong các loài thú đồng mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã làm nên, có con rắn là giống quỷ quyết hơn hết. Rắn nói cùng người nữ rằng: Mà chi! Đức Chúa Trời há có phán dặn các người không được phép ăn trái các cây trong vườn sao? Người nữ đáp rằng: Chúng ta được ăn trái các cây trong vườn, song về phần trái của cây mọc giữa vườn, Đức Chúa Trời có phán rằng: Hai người chẳng nên ăn đến và cũng chẳng nên đá động đến, e khi hai người phải chết chẳng. Rắn bèn nói với người nữ rằng: Hai người chẳng chết đâu; nhưng Đức Chúa Trời biết rằng hễ ngày nào hai người ăn trái cây đó, mắt mình mở ra, sẽ như Đức Chúa Trời, biết điều thiện và điều ác. Người nữ thấy trái của cây đó bộ ăn ngon, lại đẹp mắt và quý vì để mở trí khôn, bèn hái ăn, rồi trao cho chồng đứng gần mình, chồng cũng ăn nữa. Đoạn, mắt hai người đều mở ra, biết rằng mình lỏa lồ, bèn lấy lá cây vả đóng khố che thân.*

Kinh-Thánh đã cho chúng ta biết trong ngày Giê-hô-va Đức Chúa Trời đặt loài người vào trong cảnh vườn trong Ê-đen của Ngài, thì quỷ Sa-tan cũng có mặt tại nơi đó và nó đã nghe được mạng lệnh mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán dặn A-đam về việc Ngài cấm loài người ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác. Bởi bốn tánh độc ác và thù nghịch mà Sa-tan đã rình mò loài người và tìm cách hủy diệt loài người qua việc lừa dối loài người sa vào bẫy của sự làm trái mạng lệnh của Đức Chúa Trời.

Ê-xê-chi-ên 28:12-19: *Hỡi con người, hãy làm một bài ca thương về vua Ty-rô và nói cùng người rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Người gồm đủ tất cả, đầy sự khôn ngoan, tốt đẹp trọn vẹn. Người vốn ở trong Ê-đen, là vườn của Đức Chúa Trời. Người đã có đầy mình mọi thứ ngọc báu, là ngọc mã não, ngọc vàng lợt, ngọc kim cương, ngọc thủy thương, ngọc sắc biếc, ngọc bích, ngọc sắc chàm, ngọc sắc*

xanh, ngọc thông hành, cùng vàng nữa. Nghề làm ra trống cơm ống sáo thuộc về người; từ ngày người mới được dựng nên đã sấm sấn rồi. Người là một chê-ru-bin được xúc dầu đang che phủ; Ta đã lập người lên trên hòn núi thánh của Đức Chúa Trời; người đã đi dạo giữa các hòn ngọc sáng như lửa. Đường lối người trọn vẹn từ ngày người được dựng nên, cho đến lúc thấy sự gian ác trong người. Nhân người buôn bán thành lợi, lòng người đầy sự hung dữ, và người đã phạm tội; vậy Ta đã xô người như là vật ô uế xuống khỏi núi Đức Chúa Trời; hỡi chê-ru-bin che phủ kia, **Ta diệt người** giữa các hòn ngọc sáng như lửa! Lòng người đã kiêu ngạo vì sự đẹp người, và sự vinh hiển của người làm cho người làm hư khôn ngoan mình. Ta đã xô người xuống đất, đặt người trước mặt các vua, cho họ xem thấy. Người đã làm ô uế nơi thánh người bởi tội ác người nhiều quá và bởi sự buôn bán người không công bình; Ta đã khiến lửa ra từ giữa người; nó đã thiêu nuốt người, và Ta đã làm cho người trở nên tro trên đất, trước mặt mọi kẻ xem thấy. Hết thấy những kẻ biết người trong các dân sẽ sống sờ về người. Kìa, người đã trở nên một cố kính khiếp, đời đời người sẽ không còn nữa.

Chúng ta hãy chú ý vào Lời Chúa đã chép trong câu 16 trên, vì bản dịch tiếng Việt đã không dịch đúng nghĩa.

Bản King James version chép câu 16 trên như sau: ¹⁶By the multitude^{H7230} of thy merchandise^{H7404} they have filled^{H4390} the midst^{H8432} of thee with violence^{H2555}, and thou hast sinned^{H2398}: therefore I will cast^{H2490} thee as profane^{H2490} out of the mountain^{H2022} of God^{H430}: and I will destroy^{H6} thee, O covering^{H5526} cherub^{H3742}, from the midst^{H8432} of the stones^{H68} of fire^{H784}.

Bản dịch tiếng Việt đã dịch không đủ và không đúng ý nghĩa của cụm từ **Ta diệt người** chép trong câu 16 trên, nguyên văn chép là **I will destroy^{H6} thee** có nghĩa là *Ta sẽ hủy diệt người*. Bản tiếng Việt dịch là **Ta diệt người**, nghĩa là *đã diệt*, như vậy là không đúng, vì *nếu Sa-tan đã bị diệt thì tại sao nó còn lừa dối Ê-va và lừa dối loài người cho tới tận ngày nay?*

Điều này có nghĩa là mọi người tin Chúa phải cẩn thận khi học và suy gẫm Lời Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh, vì Đức Chúa Trời cho phép mọi sự có thể xảy ra, ấy là để tìm trong loài người, linh hồn nào còn nhận biết mình là con trai của Đức Chúa Trời và muốn trở lại với Đức Chúa Trời để được làm con kế tự Ngài thông qua việc linh hồn đó sẽ hết lòng tìm kiếm sự hiểu biết Lời của Đức Chúa Trời để nhận biết ý muốn của Ngài.

Nhiều người tin có Đức Chúa Trời, tin Đức Chúa Jêsus Christ là Con một của Đức Chúa Trời, nhưng họ lại không yêu mến Lời Đức Chúa Trời và không hết lòng tìm kiếm Đức Chúa Trời thông qua sự học và suy gẫm Lời của Đức Chúa Trời, như Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với Giô-suê:

Giô-suê 1:6-9: Hãy vững lòng bền chí, vì người sẽ dẫn dân này đi nhận lấy xứ mà Ta đã thề cùng tổ phụ ban cho chúng nó. Chỉ hãy vững lòng bền chí, và cẩn thận làm theo hết thủy luật pháp mà Môi-se, tôi tớ của Ta, đã truyền cho người; chớ xây qua bên hữu hoặc bên tả, để hễ người đi đâu cũng đều được thành vượng. Quyển sách luật pháp này chớ xa miệng người, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy người mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước. Ta há không có phán dặn người sao? Hãy vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khủng; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người vẫn ở cùng người trong mọi nơi người đi.

Điều kiện để Giô-suê được may mắn, được phước ở trước mặt Đức Giê-Hô-va, đó là Giô-suê phải **suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong**; cùng phải công bố Lời của Đức Chúa Trời trên môi miệng mình và việc Đức Giê-Hô-va vẫn ở cùng Giô-suê không có nghĩa là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ tự động ban phước và bảo vệ Giô-suê! Nhưng Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ đả bại Giô-suê cách công bình tùy theo các điều kiện mà Giô-suê sẽ làm đối với các mạng lệnh của Đức Chúa Trời.

Trở lại với việc con rắn cám dỗ và lừa dối Ê-va tại nơi vườn của Đức Chúa Trời trong Ê-đen của Ngài.

Sáng thế ký 3:1-5: Vả, trong các loài thú đồng mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã làm nên, có con rắn là giống quỷ quyết hơn hết. Rắn nói cùng người nữ rằng: Mà chi! Đức Chúa Trời há có phán dặn các người không được phép ăn trái các cây trong vườn sao? Người nữ đáp rằng: Chúng ta được ăn trái các cây trong vườn, song về phần trái của cây mọc giữa vườn, Đức Chúa Trời có phán rằng: Hai người chẳng nên ăn đến và cũng chẳng nên đá động đến, e khi hai người phải chết chăng. Rắn bèn nói với người nữ rằng: Hai người chẳng chết đâu; nhưng Đức Chúa Trời biết rằng hễ ngày nào hai người ăn trái

cây đó, mắt mình mở ra, sẽ như Đức Chúa Trời, biết điều thiện và điều ác.

Quý Sa-tan đã rình mò loài người và nó đã thấy A-đam đã không truyền đạt đúng và đủ các Lời trong mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với người về việc loài người không được phép ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác, nên nó đã ẩn mình trong thân hình của con rắn để đến gần mà cám dỗ Ê-va.

Câu hỏi của con rắn để ước thử xem Ê-va có sự hiểu biết đúng và đủ về mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời về việc Ngài cấm loài người ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác hay không và khi nó thấy Ê-va không có sự hiểu biết đúng về mạng lệnh của Đức Chúa Trời, thì bấy giờ nó mới lừa dối Ê-va rằng: **Hai người chẳng chết đâu; nhưng Đức Chúa Trời biết rằng hễ ngày nào hai người ăn trái cây đó, mắt mình mở ra, sẽ như Đức Chúa Trời, biết điều thiện và điều ác.**

Khi Ê-va nghe lời của con rắn mà nghi ngờ tính chất nghiêm trọng của mạng lệnh mà A-đam đã truyền đạt cho mình về việc loài người không được phép ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác. Ê-va đã để cho lời của con rắn hành động trong lòng và người đã chú ý đến điều mà quý Sa-tan đã nói với về điều mà trái của cây biết điều thiện và điều ác sẽ khiến cho mắt của người ta mở ra và biết điều thiện và điều ác như Đức Chúa Trời biết. Sự suy gẫm đó giống như nước tưới cho hạt giống mà người ta đã gieo vào trong vườn, khiến cho nảy mầm vậy, và khi hạt giống đã nảy mầm thì nó sẽ mọc lên sanh trái cho sự chết vậy.

Gia-cơ 1:14-15: Nhưng mỗi người bị cám dỗ khi mắc tư dục xui giục mình. Đoạn, lòng tư dục cứu mang, sanh ra tội ác; tội ác đã trọn, sanh ra sự chết.

Chúng ta hãy xem Lời Chúa đã chép gì về hành động của Ê-va, khi người nhìn cây biết điều thiện và điều ác và tự người đã nuôi ý tưởng của sự thèm muốn theo điều lòng người đã cứu mang.

Sáng thế ký 3:6: Người nữ thấy trái của cây đó bộ ăn ngon, lại đẹp mắt và quý vì để mở trí khôn, bèn hái ăn, rồi trao cho chồng đứng gần mình, chồng cũng ăn nữa.

Bản King James version chép: ⁶And when the woman ^{H802} saw ^{H7200} that the tree ^{H6086} was good ^{H2896} for food ^{H3978}, and that it was pleasant ^{H8378} to the eyes ^{H5869}, and a tree ^{H6086} to be desired ^{H2530} to make one wise ^{H7919}, she took ^{H3947} of the fruit ^{H6529} thereof, and did eat ^{H398}, and gave ^{H5414} also ^{H1571} unto her husband ^{H376} with her; and he did eat ^{H398}.

Chúng ta hãy chú ý đến ngôn ngữ mà Đức Chúa Trời đã sử dụng để nói về **người nữ** và **người chồng** của **người nữ**, chứ Ngài đã không dùng chữ Ê-va và chữ A-đam để chép về sự kiện này, vì danh từ **người nữ** là do A-đam đặt cho tạo vật mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên từ xương và thịt của thân thể A-đam.

Chữ **người nữ** - **the woman**^{H802} chép trong câu 6 trên, đó là chữ **אִשָּׁה** - 'ishshah, số 802 ra từ chữ **אִנְשָׁה** - 'enowsh, số 582 ra từ chữ **אִנְשָׁה** - 'anash, số 605 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *người nữ, giống cái, người vợ, con người, để ngoại tình, để thông dâm, sẽ trở nên ốm yếu, bị bệnh tật, bị nhu nhược, bị bạc nhược, dễ bị cám dỗ, người bị bệnh không thể chữa được, liều lĩnh, liều mạng, tình quái, độc ác, tệ bạc, thống khổ, đầy tai ương,*

Chữ **chồng** - **husband**^{H376} chép trong câu 6 trên, đó là chữ **אִישׁ** - 'iysh, số 376 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *người nam, giống đực, người chồng, con người, loài người, người quản lý, người trông nom, để bảo vệ, để đấu tranh, sự xứng đáng, sự thích hợp;*

Chữ **thấy** - **saw**^{H7200} chép trong câu 6 trên, đó là chữ **רָאָה** - ra'ah, số 7200 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *nhìn cách chăm chú, sự quan sát, kiểm tra, tìm hiểu, lĩnh hội, cân nhắc, quan tâm đến, sự tưởng tượng, chú ý đến, để ý đến, quan sát, nhìn chăm chăm vào, tôn trọng, phân biệt, tán thành, đồng ý, bằng lòng, chấp nhận;*

Chữ **và quý** - **to be desired**^{H2530} chép trong câu 6 trên, đó là chữ **צָמָה** - chamad, số 2530 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *khiến cho vui thích, khiến cho vui sướng, làm cho khoái cảm, làm cho thèm muốn, làm cho ngon lành, làm cho thú vị, làm cho được yêu quý;*

Chữ **mở trí khôn** - **to make one wise**^{H7919} chép trong câu 6 trên, đó là chữ **שָׂכַל** - sakal, số 7919 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *làm cho được khôn ngoan, làm cho được thông minh, khiến cho được thịnh vượng, khiến cho được thành công, khiến cho được thành đạt;*

Chữ **hái** - **took**^{H3947} chép trong câu 6 trên, đó là chữ **לָקַח** - laqach, số 3947 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự cầm lấy, sự nắm giữ lấy, sự chiếm lấy, sự tiếp nhận lấy, sự giành được, sự thu được, sự mua được, sự*

cưỡi cho mình, sự quản lý, sự trông nom, sự chăm sóc, sự chọn lấy cho mình, sự kén chọn cho mình;

Chữ **trái** - the fruit^{H6529} chép trong câu 6 trên, đó là chữ פֵּרִי - **periy**, số 6529 ra từ chữ פָּרָה - **parah**, số 6509 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *trái cây, sản phẩm ra từ đất, kết quả, con cháu, sanh bông trái, sự sanh sản ra;*

Chữ **ăn** - eat^{H398} chép trong câu 6 trên, đó là chữ אָכַל - '**akal**, số 398 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *ăn, nuốt, ăn ngấu nghiến, thiêu đốt, tiêu thụ, sử dụng, nhìn chòng chọc như nuốt lấy;*

Trở lại với lúc ban đầu, khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên các loài thú vật và đưa đến cho A-đam, để A-đam đặt tên cho, trong đó có người nữ mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên từ xương và thịt của thân hình của A-đam, hầu cho các tạo vật đó có được tên riêng cho mình, như Lời Chúa đã chép.

Sáng thế ký 2:19: Giê-hô-va Đức Chúa Trời lấy đất nắn nên các loài thú đồng, các loài chim trời, rồi dẫn đến trước mặt A-đam để thử xem người đặt tên chúng nó làm sao, hầu cho tên nào A-đam đặt cho mỗi vật sống, đều thành tên riêng cho nó.

Chữ **tên** - name^{H8034} chép trong câu 19 trên, đó là chữ שֵׁם - **shem**, số 8034 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *tên gọi, uy quyền, quyền thế, vị thế, vị trí, tánh nết, bổn tánh, thanh danh, danh tiếng, sự tôn trọng, để nhớ,*

Việc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dẫn các tạo vật mà Ngài đã tạo nên sau A-đam, để A-đam đặt tên cho, hầu cho tên nào đã được A-đam đặt cho vật nào, thì ý nghĩa của tên đó sẽ thành tên riêng, cũng có nghĩa là A-đam *đã ấn định uy quyền, bổn tánh, danh tiếng, sự tôn trọng, thế lực, vị thế của tạo vật* đó trải các đời ở trên đất này.

Điều đó có nghĩa là A-đam đã được kế tự quyền cai trị muôn vật mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người từ lúc ban đầu, như Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho loài người trước khi Ngài tạo nên loài người.

Sự ban cho của Đức Chúa Trời đối với loài người không hề rút khỏi loài người, ngay cả khi A-đam đã phạm tội chết, thì sự ban cho của Đức Chúa Trời dành cho loài người vẫn không rút lại, nhưng các ơn và những sự ban cho của Đức Chúa Trời sẽ được phục hồi cho loài người, khi loài người đáp ứng các điều kiện liên quan đến sự phục hồi sự sống của linh hồn mình tức, là đạt tiêu chuẩn giống hệt như ảnh tượng của Đức Chúa Trời.

Tại trong câu 6 trên, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sử dụng ngôn ngữ để chỉ ra cho tuyển dân của Đức Chúa Trời nhận biết trách nhiệm của linh hồn mình đối với thân thể xác thịt của mình, nghĩa là linh hồn loài người phải quản trị thân thể xác thịt mình sống theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời, vì thân thể của loài người là ra từ bụi đất, tự nó không có sự sống cho đến khi Đức Chúa Trời hà sanh khí của Ngài vào trong thân thể đó, điều đó có nghĩa là thân thể xác thịt được tạo nên bằng bụi đất với một mục đích duy nhất, là làm đồ dùng cho linh hồn loài người sử dụng, là nhà tạm cho linh hồn trú ngụ trong thời gian Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cho phép linh hồn đó được sống trên đất này để được rèn tập, tôi luyện theo kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Ngài.

Khi A-đam và Ê-va đã ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác, thì mất của linh hồn họ nhận biết thân thể xác thịt mình lỏa lồ, điều đó có nghĩa là linh hồn của loài người đã nhận được khả năng phân biệt điều thiện và điều ác của Đức Chúa Trời, là điều Đức Chúa Trời không muốn linh hồn loài người thấy, vì sự lỏa lồ đồng nghĩa với sự người ta đã vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời và như vậy, loài người không còn được bảo vệ nữa.

Tại điểm này chúng ta phải hiểu rằng, Đức Chúa Trời không muốn loài người phạm tội, chứ không phải Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không muốn con mắt của loài người có khả năng được thấy điều này hay điều kia, vì trong thực tế con mắt của linh hồn được thấy mọi sự chung quanh mình hầu cho có thể cai trị muôn vật mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên và trao cho loài người quản trị các vật đó.

Thân thể xác thịt của loài người được ví là người vợ, còn linh hồn là người chồng và như vậy, thân thể xác thịt phải vâng phục sự cai trị của linh hồn thể nào, thì người vợ cũng phải chịu sự cai trị của người chồng thể đó, là điều Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định từ lúc ban đầu cho linh hồn loài người, là khi Ê-va phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn, rồi người lại còn đưa trái đó cho chồng mình ăn, khiến A-đam cũng phạm tội theo nữa, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán xét người nữ nặng hơn.

Sáng thế ký 3:16-19: Ngài phán cùng người nữ rằng: Ta sẽ thêm điều cực khổ bội phần trong cơn thai nghén; người sẽ chịu đau đớn mỗi khi sanh con; sự dục vọng người phải xu hướng về chồng, và chồng sẽ cai trị người. Ngài lại phán cùng A-đam rằng: Vì người nghe theo lời vợ mà ăn trái cây Ta đã dặn không nên ăn, vậy, đất sẽ bị rửa sả vì người; trọn đời người phải chịu khó nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn. Đất sẽ sanh chông gai và cây tật lê, và người sẽ ăn rau của đồng ruộng; người sẽ làm đổ mồ hôi trán mới có mà ăn, cho đến ngày nào người trở về đất, là nơi mà có người ra; vì người là bụi, người sẽ trở về bụi.

Chữ **lỏa lồ** - naked^{H5903} chép trong Sáng thế ký 3 câu 7, đó là chữ עֶרְוָה - `eyrom, số 5903 ra từ chữ עָרַם - `aram, số 6191 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *tình trạng trần trụi, trần truồng, trống không, tình trạng lỏa lồ, trơ trụi, xảo quyết, xảo trá;*

Sáng thế ký 3:6-7: Người nữ thấy trái của cây đó bộ ăn ngon, lại đẹp mắt và quý vì để mở trí khôn, bèn hái ăn, rồi trao cho chồng đứng gần mình, chồng cũng ăn nữa. Đoạn, mắt hai người đều mở ra, biết rằng mình lỏa lồ, bèn lấy lá cây vả đóng khố che thân.

Hành động loài người kết các cành lá của cây vả để che đậy sự lỏa lồ của mình đó là bóng về công việc của loài người sử dụng các thứ tín ngưỡng, những sự ngụy biện dưới các hình thức người ta gọi là tôn giáo để che đậy hành vi tội lỗi của xác thịt mình, mà công việc đó là sự lừa dối của ma quỷ hành động trong xác thịt của loài người, khiến loài người sợ hãi, xấu hổ mà trốn tránh Đức Chúa Trời.

Chúng ta hãy xem Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm gì để che đậy sự lỏa lồ của loài người.

Sáng thế ký 3:21: **Giê-hô-va Đức Chúa Trời lấy da thú kết thành áo dài cho vợ chồng A-đam, và mặc lấy cho.**

Bản King James version chép: ²¹Unto Adam^{H120} also and to his wife^{H802} did the LORD^{H3068} God^{H430} make^{H6213} coats^{H3801} of skins^{H5785}, and clothed^{H3847} them.

Chữ **kết** - make^{H6213} chép trong câu 21 trên, đó là chữ עָשָׂה - `asah, số 6213 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *có bốn phận, sự gánh vác, trách nhiệm để làm, sự chế tạo, sự hoàn thành, sự thực hiện, sự thi hành, sự sắp xếp, sự sửa soạn, sự chuẩn bị, đem lại kết quả, sự tác động, sự chi phối, sự tạo ảnh hưởng, sự trợ cấp, sự ban cho, sự cung cấp, sự trang bị, sự thực hành, sự rèn luyện, sự phục vụ, sự đáp ứng;*

Chữ **áo dài** - coats^{H3801} chép trong câu 21 trên, đó là chữ כִּתְנוֹת - kethoneth, 3801 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *áo khoác ngoài, vỏ bọc, màn che, để che đậy, chỗ ẩn núp, chỗ kín đáo;*

Chữ **da thú** - skins^{H5785} chép trong câu 21 trên, đó là chữ עוֹר - `owr, số 5785 ra từ chữ עוּר - `uwr, số 5783 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *da thú (hoặc da người), để che giấu, để giấu diếm; để làm cho trần trụi, để phơi bày ra, để bộc lộ ra, để bộc lộ sự trần truồng;*

Chữ **mặc lấy cho** - clothed^{H3847} chép trong câu 21 trên, đó là chữ לָבַשׁ - labash, số 3847 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *mặc áo choàng bao quanh thân thể; sự mặc quần áo cho, sự khoác áo choàng, sự che đậy, sự bao phủ bên ngoài thân thể;*

Chúng ta hãy chú ý về ý nghĩa cùng tác dụng của chữ da thú mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng để làm thành áo dài để mặc cho thân thể của người nam và người nữ để che đậy sự lỏa lồ.

Vì trong Lời Đức Chúa Trời luôn có thần linh và sự sống, nghĩa là trong lời Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh luôn ẩn giấu Lễ thật, còn được gọi là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, với hai mục đích cho thuộc thể và thuộc linh.

Về mặt thuộc thể, tức là theo ý nghĩa văn tự cho xác thịt loài người hiểu được, thì là chiếc áo khoác ngoài là *để che giấu, để giấu diếm sự lỏa lồ;*. Nhưng theo Lễ thật dành cho linh hồn người ta thì lại tỏ cho người ta biết sự lỏa lồ thật của linh hồn nghĩa là *để làm cho trần trụi, để phơi bày ra, để bộc lộ ra, để bộc lộ sự trần truồng;*

Chiếc áo được làm bằng da thú là bóng về Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, có tác dụng tỏ cho linh hồn người ta biết rằng, vì linh hồn đã không làm trọn phần trách nhiệm của mình là phải quản trị thân thể xác thịt mình sống theo Lời Đức Chúa Trời đã phán dạy.

Sách Sáng thế ký được gọi là **Đá góc quý báu, là Nền bền vững, là Đá đã thử nghiệm** được áp dụng cho hết thảy loài người trải các đời trên đất này, nghĩa là bất kỳ một người nào được sanh ra trong thân thể xác thịt bằng bụi đất này, thì linh hồn của người đó phải đối diện với Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-

Thánh, đặc biệt là sách Sáng thế ký.

Kinh-Thánh chép về loài người, nghĩa là tỏ cho loài người biết mục đích Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên loài người, cùng tỏ cho loài người biết nguyên nhân khiến loài người bị sa ngã và chết, cùng tỏ cho loài người biết làm thế nào để loài người nhận được sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời và bằng cách nào để loài người có thể hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời và áp dụng Lời Đức Chúa Trời cho sự sống của linh hồn mình, liên quan đến phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời.

Sách Sáng thế ký không bao giờ là quá khứ của loài người, nhưng luôn là chiếc gương phản chiếu tình trạng sống của linh hồn loài người, hầu cho người nào có lòng khôn ngoan, khi nhìn vào Lời Đức Chúa Trời đã chép để nhận biết tình trạng của sự sống mình, cùng nhận biết sự cai trị công bình của Đức Chúa Trời đối với loài người.

Để có da thú làm áo khoác ngoài che đậy sự lỏa lồ, thì phải có con thú chịu giết và da của con thú chịu giết đó là bóng về Đức Chúa Jê-sus Christ, chiên con của Đức Chúa Trời chí cao, Danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời. Lời của Đức Chúa Trời được ban cho loài người có hai phần. Phần thứ nhất là Lời Đức Chúa Trời được phán ra được chép thành văn tự, được gọi là Luật pháp, là lời giao ước, là phần không thể trực tiếp ban sự sống lại và sự sống đời đời cho linh hồn loài người, nhưng được gọi là con đường dẫn người ta đến với Đấng Christ, là Đấng cứu chuộc loài người.

Phần thứ hai là phần mà Luật pháp đã được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh phải làm chứng cho (Rô-ma 3:21), là sự chỉ được tỏ ra cho linh hồn những người nào thật sự tin đến Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ, cũng có nghĩa là tin đến quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, cũng được gọi là Luật pháp của Thánh Linh sự sống, là Lẽ thật.

Việc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời lấy da thú làm thành áo dài che đậy sự lỏa lồ của loài người đó bóng về việc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp văn tự cho dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng Si-nai, để dân Y-sơ-ra-ên sẽ nhờ sự vâng giữ và tuân theo Luật pháp này, mà họ nhận biết sự lỏa lồ thật của linh hồn, vì nếu người ta nhìn vào Luật pháp được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh, thì tự linh hồn người ta phải nhận biết mình (linh hồn) đang thật sự lỏa lồ ở trước mặt Đức Chúa Trời, chứ không phải ở trước mặt loài người.

Dân Y-sơ-ra-ên nhờ được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp cho mà họ được gọi là **dân thuộc về Đức Chúa Trời**, chứ họ chưa thật sự là **dân của Đức Chúa Trời**, vì Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của kẻ sống chứ không phải Đức Chúa Trời của kẻ chết.

Cũng một lẽ đó, bất cứ một người nào đang sống trong thân thể xác thịt mình ở trên đất này mà cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình, cùng tiếp nhận Luật pháp của Đức Chúa Trời và sống theo Luật pháp đó, thì người đó được gọi là **dân thuộc về Đức Chúa Trời**, cũng như dân Y-sơ-ra-ên trong xác thịt vậy, cho đến khi nào linh hồn người đó nhờ được uống **nước sống**, là **Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời**, cùng nhờ quyền phép của Đức Thánh Linh mà được tái sinh, nghĩa là linh hồn người đó được phục hồi sự sống mình và nếu linh hồn đó tiếp tục ở trong Đấng Christ thì người đó được gọi là dân thánh, dân thầy tế lễ nhà vua.

Giăng 3:1-18: Trong vòng người Pha-ri-si, có người tên là Ni-cô-đem, là một người trong những kẻ cai trị dân Giu-đa. Ban đêm, người này đến cùng Đức Chúa Jê-sus mà nói rằng: Thưa thầy, chúng tôi biết thầy là giáo sư từ Đức Chúa Trời đến; vì những phép lạ thầy đã làm đó, nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng, thì không ai làm được. Đức Chúa Jê-sus cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời. Ni-cô-đem thưa rằng: Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao? Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều Ta đã nói với người: Các ngươi phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy. Ni-cô-đem lại nói: Điều đó làm thế nào được? Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Người là giáo sư của dân Y-sơ-ra-ên, mà không hiểu biết những điều đó sao! Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, chúng Ta nói điều mình biết, làm chứng điều mình đã thấy; còn các ngươi chẳng hề nhận lấy Lời chứng của Chúng Ta. Ví bằng Ta nói với các ngươi những việc thuộc về đất, các ngươi còn chẳng tin thay; huống chi Ta nói những việc thuộc về trời, thì các ngươi tin sao được? Chưa hề có ai lên trời, trừ ra Đấng từ trời xuống, ấy là Con người vốn ở trên trời. Xưa Môi-se treo con

rắn lên nơi đồng vắng thế nào, thì Con người cũng phải bị treo lên đường ấy, hầu cho hễ ai tin đến Ngài đều được sự sống đời đời. Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. Và, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến Danh Con một Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Jêsus đã phán với Ni-cô-đem về sự người ta nghe, vì từ lúc ban đầu A-đam đã không cẩn thận nghe theo tiếng phán của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời và A-đam đã coi nhẹ việc người phải truyền dạy lại cho vợ mình, là Ê-va biết đầy đủ mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với mình về việc loài người không được phép ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Giê-Hô-va đã trồng trong vườn của Ngài.

Loài người xác thịt có thói quen dùng con mắt của xác thịt mình mà đoán định sự việc mà người ta nhìn thấy, nên loài người đã sa ngã và chết bởi người ta bỏ qua việc nghe theo tiếng phán của Đức Chúa Trời.

Chúng ta hãy xem Đức Chúa Jêsus Christ đã phán gì với các Hội Thánh của Ngài, đang hoạt động ở trên trái đất này so với tiêu chuẩn Lời của Đức Chúa Trời hằng sống.

Khải huyền 3:14-22: Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Lao-đi-xê rằng: Đây là Lời phán của Đấng A-men, Đấng làm chứng thành tín chân thật, Đấng làm đầu cội rễ cuộc sáng thế của Đức Chúa Trời: Ta biết công việc của người; người không lạnh cũng không nóng. Ước gì người lạnh hoặc nóng thì hay! Vậy, vì người hâm hấp, không nóng cũng không lạnh, nên Ta sẽ nhả người ra khỏi miệng Ta. Và, người nói: Ta giàu, ta nên giàu có rồi, không cần chi nữa; song người không biết rằng mình khổ sở, khốn khó, nghèo ngặt, đui mù và lòa lổ. Ta khuyên người hãy mua vàng thử lửa của Ta, hầu cho người trở nên giàu có; mua những áo trắng, hầu cho người được mặc vào và điều xấu hổ về sự trần truồng người khỏi lộ ra; lại mua thuốc xức mắt đặng thoa mắt người, hầu cho người thấy được. Phàm những kẻ Ta yêu thì Ta quở trách sửa phạt; vậy hãy có lòng sốt sắng, và ăn năn đi. Nay, Ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng Ta mà mở cửa cho, thì Ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với Ta. Kẻ nào thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trên ngôi Ta, như chính Ta đã thắng và ngồi với Cha Ta trên ngôi Ngài. Ai có tai, hãy nghe Lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!

Đức Chúa Jêsus Christ đã qua sứ đồ Giăng mà phán với các tổ chức xưng mình là Hội Thánh, hãy mua vàng thử lửa và mua những áo trắng, hầu cho được mặc vào và điều xấu hổ về sự trần truồng của họ khỏi lộ ra.

Vàng thử lửa đó là nói về **Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời**, còn **áo trắng** được dùng để che đậy sự lòa lổ đó là nói về **Luật pháp văn tự được chép trong Kinh-Thánh**.

Chúng ta hãy xem Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cảnh cáo tuyển dân của Ngài về việc người ta bỏ tiền của mình ra để mua những sự hư không, trong khi Lời của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không hề ở xa họ.

Ê-sai 55:1-13: Hỡi những kẻ nào khát, hãy đến suối nước! Và người nào không có tiền bạc, hãy đến, mua mà ăn! Hãy đến, mua rượu và sữa mà không cần tiền, không đòi giá. Sao các người trả tiền để mua đồ không phải là bánh? Sao các người đem công lao mình đổi lấy vật chẳng làm cho no? Hãy chăm chỉ nghe Ta, hãy ăn của ngon, và cho linh hồn các người vui thích trong của béo. Hãy nghiêng tai, và đến cùng Ta; hãy nghe Ta, thì linh hồn các người được sống. Ta sẽ lập với các người một giao ước đời đời, tức là sự nhân từ chắc thật đã hứa cùng Đa-vít. Nay, Ta đã lập người lên làm chứng kiến cho các nước, làm quan trưởng và quan tướng cho muôn dân. Nay, người sẽ kêu gọi nước mà người chưa hề biết, và nước chưa hề biết người sẽ chạy đến cùng người, vì cơ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, là Đấng đã làm vinh hiển người. Hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va đang khi mình gặp được; hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần! Kẻ ác khá bỏ đường mình, người bất nghĩa khá bỏ các ý tưởng; hãy trở lại cùng Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ thương xót cho, hãy đến cùng Đức Chúa Trời chúng ta, vì Ngài tha thứ dồi dào. Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng của Ta chẳng phải ý tưởng của các người, đường lối của các người chẳng phải đường lối của Ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối của Ta cao hơn đường lối của các người, ý tưởng của Ta cao hơn ý tưởng của các người cũng bấy nhiêu. Và, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì lời nói của Ta cũng vậy, đã ra từ miệng của Ta, thì chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn, thuận lợi công việc Ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trỗi tiếng ca hát,

mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỡ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai gốc; điều đó sẽ làm cho biết Danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tuyệt diệt.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã nổi cơn thịnh nộ của Ngài trên những kẻ tự xưng mình là khôn ngoan, dùng sức lực của xác thịt mình mà chiếm lấy chức trọng của Môi-se và của A-rôn, tự lập mình làm thầy dạy người khác, làm cong vạy đường lối của Đức Giê-hô-va, khiến dân sự của Đức Chúa Trời, vốn được gọi là chiên của Đức Chúa Trời, lại trở thành mồi cho các loài thú đồng, là bóng về quyền lực của ma quỷ, là kẻ hủy diệt loài người.

Giê-rê-mi 8:1-12: Đức Giê-hô-va phán: Trong thời đó, người ta sẽ bới xương của các vua Giu-đa, xương của các quan trưởng, xương của các thầy tế lễ, xương của các tiên tri, và xương của các dân cư Giê-ru-sa-lem ra khỏi mồ mả. Người ta sẽ phơi những xương ấy ra dưới mặt trời, mặt trăng, và cơ binh trên trời, tức là những vật mà họ đã yêu mến, hầu việc, bước theo, tìm cầu, và thờ lạy. Những xương ấy sẽ chẳng được thâu lại, chẳng được chôn lại; sẽ như phân trên mặt đất. Mọi kẻ sót của họ hàng gian ác ấy còn lại trong mọi nơi Ta đã đuổi chúng nó đến, chúng nó sẽ cầu chết hơn là sống, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Vậy người khác bảo chúng nó rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Người ta vấp ngã, há chẳng đứng dậy sao? Kẻ nào trở đi, há chẳng trở về sao? Vậy thì làm sao mà dân sự Giê-ru-sa-lem này cứ mài miệt trong sự bội nghịch đời đời? Chúng nó khăng khăng giữ điều gian trá, chẳng chịu trở lại. Ta đã lắng tai và nghe: chúng nó chẳng nói ngay thẳng, chẳng có ai ăn năn điều ác của mình, mà rằng: Ta đã làm gì? Thấy đều dong ruổi như ngựa xông vào trận. Chim hạc giữa khoảng không tự biết các mùa nhất định cho nó; chim cu, chim yến, chim nhạn, giữ kỳ dờn chỗ ở. Nhưng dân của Ta chẳng biết luật pháp của Đức Giê-hô-va! Sao các người nói được rằng: Chúng ta là khôn sáng, có luật pháp Đức Giê-hô-va ở với chúng ta? Nhưng, này, ngọn bút giả dối của bọn thông giáo đã làm cho luật pháp ấy ra sự nói dối! Những kẻ khôn sáng bị xấu hổ, sợ hãi, và bị bắt. Chúng nó đã bỏ Lời của Đức Giê-hô-va; thì sự khôn ngoan nó là thể nào? Vậy nên, Ta sẽ ban vợ của chúng nó cho kẻ khác, ruộng chúng nó cho chủ mới; vì từ kẻ rất nhỏ cho đến người rất lớn, ai nấy đều tham lam; từ tiên tri cho đến thầy tế lễ, ai nấy đều làm sự gian dối. Chúng nó rịt vết thương cho con gái dân của Ta cách sơ sài, nói rằng: Bình an, bình an! mà không bình an chi hết. Chúng nó làm ra sự gớm ghiếc, há lấy làm xấu hổ ư? đã chẳng xấu hổ chút nào, lại cũng không thẹn đỏ mặt. Vậy nên chúng nó sẽ ngã với những người vấp ngã. Đến ngày thăm phạt, chúng nó sẽ bị lật đổ, Đức Giê-hô-va phán vậy.

Đức Giê-hô-va phán: Chúng nó khăng khăng giữ điều gian trá, nghĩa là cho đến tận ngày sau rốt này, rất nhiều người mang danh người tin Chúa, nhưng lại tin theo những lời giảng dạy gian dối, nghịch lại Lời thật, nghịch lại Lời của Đức Chúa Trời hằng sống, nghịch lại mạng lệnh mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán, không tin vào công việc của Đức Thánh Linh, không tin vào các ân tứ của Đức Thánh Linh, cùng không chịu làm theo Lời Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng hễ người nào tin Ngài thì sẽ làm theo Lời của Ngài.

Lời Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh còn được gọi là cây Đức Chúa Trời đã trồng trong vườn của Ngài, mà cây biết điều thiện và điều ác đó là bóng về các sắc lệnh chỉ định những người sẽ được Đức Chúa Trời giao cho chức vụ rao giảng Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời. Bất cứ người nào không vâng giữ và không tuân theo các mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, cùng không tuân theo các Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán, thì người ấy đã phạm tội ăn trái mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cấm ăn vậy, vì chữ ăn đó có nghĩa là *ăn, nuốt, ăn ngấu nghiến, thiêu đốt, tiêu thụ, sử dụng, nhìn chòng chọc như nuốt lấy*;

Chúng ta hãy xem Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán gì về chức vụ của những người được Ngài chỉ định vào chức vụ rao giảng Luật pháp của Đức Chúa Trời cho tuyển dân của Ngài.

Dân số Ký 18:1-7: Đức Giê-hô-va bèn phán cùng A-rôn rằng: Người, các con trai người, và tông tộc người phải mang lấy những tội lỗi phạm trong nơi thánh; còn người và các con trai người phải mang lấy những tội lỗi phạm trong chức tế lễ. Cũng hãy biểu đến gần người các anh em mình, là chi phái Lê-vi, tức tông tộc người, đặng các người đó hiệp với người và hầu việc người; nhưng người và các con trai người phải ở trước Trại bẻng chứng. Các người đó sẽ gìn giữ điều chi người truyền dạy, và điều nào thuộc về cả Trại; chỉ không nên lại gần những vật thánh, cũng đừng lại gần bàn thờ, e khi chúng nó phải chết, và các người cũng chết luôn chẳng. Vậy, các người đó sẽ hiệp với người coi sóc điều chi thuộc về hội mạc, và giữ công việc của Trại; một người ngoại nào chẳng nên đến gần các người. Các người

phải coi sóc điều chi thuộc về nơi thánh và bàn thờ để đừng có sự thanh nộ cùng dân Y-sơ-ra-ên nữa. Còn Ta đây, trong dân Y-sơ-ra-ên Ta đã chọn lấy anh em các người, là những người Lê-vi, mà ban cho các người, vì đã dâng cho Đức Giê-hô-va rồi, đặt làm công việc của hội mạc. Nhưng người và các con trai người phải kỹ lưỡng lo cho xong chức tế lễ, quản trị các điều chi thuộc về bàn thờ, và vật chi ở phía trong màn; các người phải làm việc mình tại đó. Chức tế lễ của các người là một việc Ta phong cho như một của ban: người ngoại nào đến gần sẽ bị xử tử.

Chữ người ngoại - the stranger^{H376-H2114} chép trong câu 7 trên, đó là chữ זר - zuwr, số 2114 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *người lạ, người không quen biết, người nước ngoài, kẻ phạm tội tà dâm, kẻ phạm tội ngoại tình, kẻ phạm tội bán bổ, kẻ nói phạm thượng, kẻ coi thường luật pháp;*

Chúng ta hãy xem Đức Chúa Jêsus Christ đã phán gì với những kẻ mà Lời Chúa gọi là người lạ này:

Ma-thi-ơ 7:15-23: **Hãy coi chừng tiên tri giả, là những kẻ mang lối chiên đến cùng các người, song bề trong thật là muông sói hay cắn xé. Các người nhờ những trái nó mà nhận biết được. Nào có ai hái trái nho nơi bụi gai, hay là trái vả nơi bụi tật lê? Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chẳng sanh được trái tốt. Hễ cây nào chẳng sanh trái tốt, thì phải đốn mà chum đi. Ấy vậy, các người nhờ những trái nó mà nhận biết được. Chẳng phải hễ những kẻ nói cùng Ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha Ta ở trên trời mà thôi. Ngày đó, sẽ có nhiều người thưa cùng Ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi chẳng từng nhân Danh Chúa mà nói tiên tri sao? nhân Danh Chúa mà trừ quỷ sao? và lại nhân Danh Chúa mà làm nhiều phép lạ sao? Khi ấy, Ta sẽ phán rõ ràng cùng họ rằng: Hỡi kẻ làm gian ác, Ta chẳng biết các người bao giờ, hãy lui ra khỏi Ta!**

Vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời yêu thương tuyển dân của Ngài, nên Ngài đã nổi cơn thanh nộ của Ngài đối với những kẻ không bởi cửa mà nhảy vào chuồng chiên của Ngài, là những người thuộc về tuyển dân của Đức Chúa Trời, bởi vì những kẻ tự cho mình cái danh chức người chăn bầy nhưng Đức Giê-hô-va đã không chọn những kẻ đó, và chính bọn chăn giả đó sẽ khiến cho bầy chiên của Đức Chúa Trời bị lầm đường, bị lạc lối mà trở thành mồi cho ma quỷ.

Giê-rê-mi 50:6-7: **Dân của Ta vốn là một bầy chiên lạc mất; những kẻ chăn làm cho lộn đường, để chúng nó lầm lạc trên các núi, đi từ núi qua gò, quên chỗ mình an nghỉ. Phàm những kẻ gặp, đều vô nuốt chúng nó; và những kẻ nghịch chúng nó đều nói rằng: Chúng ta không đáng tội, vì chúng nó đã phạm tội nghịch cùng Đức Giê-hô-va, là nơi ở của sự công bình, tức là Đức Giê-hô-va, sự trông cậy của tổ phụ chúng nó.**

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán về những kẻ không bởi Ngài chỉ định, không được Ngài cho phép, nhưng đã tự mình nhảy vào chuồng chiên của Ngài mà trở thành quân trộm cướp, trong khi những người được gọi là chiên của Đức Chúa Jêsus Christ cũng không nhận biết các dấu hiệu phải có của người chăn chiên thật và dấu hiệu của những kẻ chăn chiên thuê là thế nào.

Giăng 10:1-18: **Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ nào chẳng bởi cửa mà vào chuồng chiên, nhưng trèo vào từ nơi khác, thì người đó là trộm cướp. Nhưng kẻ bởi cửa mà vào, là người chăn chiên. Người canh cửa mở cho, chiên nghe tiếng người chăn; người chăn kêu tên chiên mình mà dẫn ra ngoài. Khi người đã đem chiên ra hết, thì đi trước, chiên theo sau, vì chiên quen tiếng người. Nhưng chiên chẳng theo người lạ; trái lại, nó chạy trốn, vì chẳng quen tiếng người lạ. Đức Chúa Jêsus phán lời ví dụ đó, nhưng chúng không hiểu Ngài muốn nói chi. Đức Chúa Jêsus lại phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, Ta là cửa của chiên. Hết thảy những kẻ đã đến trước Ta đều là quân trộm cướp; nhưng chiên không nghe chúng nó. Ta là cái cửa: nếu ai bởi Ta mà vào, thì sẽ được cứu chuộc; họ sẽ vào ra và gặp đồng cỏ. Kẻ trộm chỉ đến để cướp giết và hủy diệt; còn Ta đã đến, hầu cho chiên được sự sống và được sự sống dư dật. Ta là người chăn hiền lành; người chăn hiền lành vì chiên mình phó sự sống mình. Kẻ chăn thuê chẳng phải là người chăn, và chiên không phải thuộc về nó, nếu thấy muông sói đến, thì nó bỏ chiên chạy trốn; muông sói cướp lấy chiên và làm cho tản lạc. Ấy vì nó là kẻ chăn thuê, chẳng lo lắng chi đến chiên. Ta là người chăn hiền lành, Ta quen chiên Ta, và chiên của Ta quen Ta, cũng như Cha biết Ta và Ta biết Cha vậy; Ta vì chiên của Ta phó sự sống mình. Ta còn có chiên khác chẳng thuộc về chuồng này; Ta cũng phải dẫn nó về nữa, chiên đó sẽ nghe tiếng Ta, rồi sẽ chỉ có một bầy, và một người chăn mà thôi. Nay, tại sao Cha yêu Ta: Ấy vì Ta phó sự sống mình để được**

lấy lại. Chẳng có ai cất sự sống của Ta đi, nhưng tự Ta phó cho; Ta có quyền phó sự sống, và có quyền lấy lại; Ta đã lãnh mạng lệnh này nơi Cha Ta.

Dấu hiệu của người chần chiên thật của Đức Chúa Jêsus Christ đó là, Thánh Linh của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ cùng làm việc với những người giữ chức vụ chần bầy chiên của Ngài và chính Đức Thánh Linh sẽ mở cửa cho bầy chiên của Đức Chúa Jêsus Christ được vào trong cửa hẹp và đường chật, là Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Vì ngoài Đức Thánh Linh ra, không có một người nào hay là một tổ chức nào có thể thấy được hay là vào được cửa hẹp và đường chật này, vì cửa hẹp và đường chật này đã bị Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đóng lại kể từ A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác trong Ê-đen của Đức Chúa Trời.

Ma-thi-ơ 7:13-27: **Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường khoảng khoát dẫn đến sự hư mất, kể vào đó cũng nhiều. Song cửa hẹp và đường chật dẫn đến sự sống, kể kiếm được thì ít. Hãy coi chừng tiên tri giả, là những kẻ mang lối chiên đến cùng các người, song bề trong thật là muông sói hay cắn xé. Các người nhờ những trái nó mà nhận biết được. Nào có ai hái trái nho nơi bụi gai, hay là trái vả nơi bụi tật lê? Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chẳng sanh được trái tốt. Hễ cây nào chẳng sanh trái tốt, thì phải đốn mà chụm đi. Ấy vậy, các người nhờ những trái nó mà nhận biết được. Chẳng phải hễ những kẻ nói cùng Ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha Ta ở trên trời mà thôi. Ngày đó, sẽ có nhiều người thưa cùng Ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi chẳng từng nhân Danh Chúa mà nói tiên tri sao? nhân Danh Chúa mà trừ quỷ sao? và lại nhân Danh Chúa mà làm nhiều phép lạ sao? Khi ấy, Ta sẽ phán rõ ràng cùng họ rằng: Hỡi kẻ làm gian ác, Ta chẳng biết các người bao giờ, hãy lui ra khỏi Ta! Vậy, kẻ nào nghe và làm theo Lời Ta phán đây, thì giống như một người khôn ngoan cất nhà mình trên hòn đá. Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động nhà ấy; song không sập, vì đã cất trên đá. Kẻ nào nghe Lời Ta phán đây, mà không làm theo, khác nào như người dại cất nhà mình trên đất cát. Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động nhà ấy, thì bị sập, hư hại rất nhiều.**

Đức Chúa Jêsus đã phán rõ ràng, Ngài - Lời Đức Chúa Trời - có quyền ban sự sống trong Lời của Đức Chúa Trời, nghĩa là Ngài sẽ mở con mắt của linh hồn những người nào tin đến Danh Ngài và vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, khiến linh hồn những người đó thấy được và vào được Nước Đức Chúa Trời và nhờ quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời, nếu những người đó tiếp tục noi theo Lời của Đức Chúa Trời để nhận biết Danh Đức Giê-Hô-va, như Lời Chúa đã chép:

Ô-sê 6:1-3: **Hãy đến, chúng ta hãy trở về cùng Đức Giê-hô-va; vì Ngài đã xé chúng ta, song Ngài sẽ chữa lành cho; Ngài đã đánh chúng ta, song sẽ buộc vết tích. Trong hai ngày, Ngài sẽ khiến chúng ta tỉnh lại; ngày thứ ba, Ngài sẽ dựng chúng ta dậy, chúng ta sẽ sống trước mặt Ngài. Chúng ta khá nhìn biết Đức Giê-hô-va; chúng ta khá gắng sức nhìn biết Ngài. Sự hiện ra của Ngài là chắc chắn như sự hiện ra của mặt trời sớm mai, Ngài sẽ đến cùng chúng ta như mưa, như mưa cuối mùa tưới đất.**

Chúng ta hãy xem Bản King James version đã chép 3 câu trên sát nghĩa với bản tiếng Hê-bơ-rơ như thế nào.

Hosea 6:1-3: ¹Come^{H3212}, and let us return^{H7725} unto the LORD^{H3068}: for he hath torn^{H2963}, and he will heal^{H7495} us; he hath smitten^{H5221}, and he will bind^{H2280} us up. ²After two days^{H3117} will he revive^{H2421} us: in the third^{H7992} day^{H3117} he will raise^{H6965} us up, and we shall live^{H2421} in his sight^{H6440}. ³Then shall we know^{H3045}, if we follow^{H7291} on to know^{H3045} the LORD^{H3068}: his going^{H4161} forth^{H4161} is prepared^{H3559} as the morning^{H7837}; and he shall come^{H935} unto us as the rain^{H1653}, as the latter^{H4456} and former^{H3138} rain^{H3384} unto the earth^{H776}.

Có nghĩa là: *Hãy đến, chúng ta hãy trở lại cùng Đức Giê-hô-va; vì Ngài đã xé chúng ta, và Ngài sẽ chữa lành cho; Ngài đã đánh chúng ta, và Ngài sẽ băng bó chúng ta lại. Sau hai ngày Ngài sẽ làm cho chúng ta sống lại: trong ngày thứ ba Ngài sẽ dựng chúng ta dậy, và chúng ta sẽ sống ở trước mặt Ngài. Bây giờ chúng ta sẽ biết, nếu chúng ta đi theo Ngài để nhận biết Đức Giê-Hô-va: Ngài đã đi trước chúng ta để sửa soạn như buổi sớm mai; và Ngài sẽ trở lại với chúng ta như cơn mưa, như mưa cuối mùa và mưa đầu mùa tưới đất.*

Lời Chúa đã chép trong sách tiên tri Ô-sê đó là nói về Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng chần chiên lớn của Đức Giê-Hô-va, mà sự đi trước của Đức Chúa Jêsus Christ không phải chỉ nói về thời gian, mà là nói về việc

Ngài thi hành sự làm chứng cho Lẽ thật, hầu cho hết thấy những người được gọi là chiên của Ngài, tức là những người được Đức Chúa Jêsus Christ dùng huyết của Ngài để chuộc lại cho Đức Giê-Hô-va, cũng không phải là những người miệng nói tin Chúa mà lại không làm theo Lời Chúa đã phán. Vì Đức Chúa Jêsus Christ biết rõ những người nào được chuộc bởi huyết Ngài và những người được chuộc đó sẽ nghe được tiếng Ngài phán qua chức vụ của những người được chọn là kẻ chăn chiên của Đức Chúa Jêsus Christ, chứ không phải những người mang danh mục sư mà Ngài không biết họ, vì trong danh sách những người chăn bầy chiên của Ngài không có tên những người đó.

Những người được Đức Chúa Jêsus Christ chọn sẽ được **biết Danh Đức Giê-Hô-va**, không phải là sự biết xưng Danh Ngài là Đức Giê-Hô-Va, nhưng là **sự hiểu biết và được ở trong uy quyền, bổn tánh, thanh danh, sự tôn trọng của Đức Giê-Hô-va, là những sự được giấu trong Lời hằng sống và bên vũng của Đức Chúa Trời.**

Chính Thánh Linh của Đấng Christ sẽ cùng làm việc với những người được chọn của Đức Chúa Jêsus Christ để chặn dất bầy chiên của Đức Chúa Jêsus Christ. Chính Đức Thánh Linh sẽ mở mắt, mở tai những người nào là chiên của Đức Chúa Jêsus Christ, khiến họ được thấy và được vào trong Nước Đức Chúa Trời thông qua các Lời được rao giảng bởi những người được Đức Chúa Jêsus Christ giao cho chức vụ chăn bầy chiên của Ngài và trong quyền phép của Đức Thánh Linh, là Thần Lẽ thật mà những người được gọi là chiên của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ được mặc lại với chiếc áo con của Đức Chúa Trời.

Những người được giữ chức vụ rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời sẽ không mặc chiếc áo thánh cho dân sự của Đức Chúa Trời, mà chính Đức Thánh Linh sẽ mặc bộ áo đó cho những người xứng đáng.

Tại sao Đức Thánh Linh, là Thần Lẽ thật phải cùng làm việc với các tôi tớ của Ngài, là những người được giữ chức vụ “kẻ truyền giải” để thi hành chức vụ mà Đức Chúa Jêsus Christ đã giao cho họ?

Câu trả lời đó là: **“Vả, chúng ta biết rằng nếu nhà tạm của chúng ta dưới đất đổ nát, thì chúng ta lại có nhà đời đời tại trên trời, bởi Đức Chúa Trời, không phải bởi tay người làm ra. Vì chúng ta thật than thở trong nhà tạm này, mà hết sức mong được mặc lấy nhà chúng ta từ trên trời, miễn là gặp thấy chúng ta đang mặc áo, không trần truồng. Bởi chưng chúng ta ở trong nhà tạm này, than thở dưới gánh nặng, vì chúng ta không cầu cho bị lột trần, song cầu cho được mặc lại, để sự gì hay chết trong chúng ta bị sự sống nuốt đi. Đấng đã gây dựng chúng ta cho được sự ấy, ấy là Đức Chúa Trời, đã ban của tin của Đức Thánh Linh cho chúng ta.”** (2 Cô-rinh-tô 5:1-5).

Vì Đức Chúa Trời là sự yêu thương, nên Ngài đã ban Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ hầu cho hễ ai tin đến Con ấy, không bị hư mất, mà được sự sống đời đời. Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với các môn đồ của Ngài về việc chính Ngài sẽ cùng sống và cùng làm việc với các môn đồ của Ngài:

Giăng 14:18-21: Ta không để cho các ngươi mồ côi đâu, Ta sẽ đến cùng các ngươi. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy Ta nữa, nhưng các ngươi sẽ thấy Ta; vì Ta sống thì các ngươi cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các ngươi sẽ nhận biết rằng Ta ở trong Cha Ta; các ngươi ở trong Ta, và Ta ở trong các ngươi. Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến Ta; người nào yêu mến Ta sẽ được Cha Ta yêu lại, Ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta.

Đức Chúa Jêsus cũng đã phán rằng: **Ta là gốc nho, các ngươi là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài Ta, các ngươi chẳng làm chi được.**

Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng Thánh, là Thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời Chí cao, nên chỉ những người được chọn, được thử luyện và được ấn chứng bởi Đức Thánh Linh thì mới được làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, vì từ môi miệng của những người được chọn và được xúc dầu bởi quyền phép của Đức Thánh Linh mà Lời của Đức Chúa Trời mới được công bố ra cách trọn vẹn, không bị ô-uế bởi những sự hay chết của xác thịt hầu cho giá cứu chuộc của Đức Chúa Jêsus Christ mới được chuyển cho những người thật lòng tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ cách an toàn.

Như chúng ta đã thấy ngay từ lúc ban đầu, vì A-đam đã coi thường mạng lệnh của Đức Giê-Hô-va, nên người đã không truyền đạt đầy đủ mạng lệnh cùng ý nghĩa của mạng lệnh mà Đức Giê-Hô-va đã phán với người về việc loài người không được phép ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác ở trong vườn của Đức Chúa Trời nơi Ê-đen, nên Ê-va đã không được biết trọn ý của mạng lệnh mà Đức Giê-Hô-va đã phán với A-đam về cây biết điều thiện và điều ác, nên người đã bị ma quỷ lừa dối và cám dỗ. Những lời ra từ miệng của con rắn đó đã mặc cho tư tưởng của Ê-va sự lừa dối, khiến người sa vào bẫy của sự chết, rồi từ hành động của

Ê-va đưa trái của cây biết điều thiện và điều ác cho A-đam, khiến cho A-đam nghi ngờ mạng lệnh của Đức Giê-Hô-va, bởi vì A-đam đã không thấy Ê-va chết như Đức Giê-Hô-va đã phán với người rằng: **nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến; vì một mai người ăn chắc sẽ chết.**

Cho tới ngày sau rốt này, ma quỷ đang tiếp tục mặc sự lừa dối cho tâm trí xác thịt của nhiều người mang danh là người tin Chúa, nhưng những người đó lại không yêu mến Đức Chúa Jêsus Christ như cái miệng họ đã nói, khiến những người đó tự lừa dối mình rằng họ đang được mặc cho mình chiếc áo của Đức Chúa Trời!

Khải huyền 3:14-22: Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Lao-đi-xê rằng: Đây là Lời phán của Đấng A-men, Đấng làm chứng thành tín chân thật, Đấng làm đầu cội rễ cuộc sáng thế của Đức Chúa Trời: Ta biết công việc của người; người không lạnh cũng không nóng. Ước gì người lạnh hoặc nóng thì hay! Vậy, vì người hâm hẩm, không nóng cũng không lạnh, nên Ta sẽ nhả người ra khỏi miệng Ta. Vả, người nói: Ta giàu, Ta nên giàu có rồi, không cần chi nữa; song người không biết rằng mình khổ sở, khốn khó, nghèo ngặt, đui mù và lóa lờ. Ta khuyên người hãy mua vàng thử lửa của Ta, hầu cho người trở nên giàu có; mua những áo trắng, hầu cho người được mặc vào và điều xấu hổ về sự trần truồng người khỏi lộ ra; lại mua thuốc xức mắt để tẩy mắt người, hầu cho người thấy được. Phàm những kẻ Ta yêu thì Ta quả trách sửa phạt; vậy hãy có lòng sốt sắng, và ăn năn đi. Nay, Ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng Ta mà mở cửa cho, thì Ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với Ta. Kẻ nào thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trên ngai Ta, như chính Ta đã thắng và ngồi với Cha Ta trên ngai Ngài. Ai có tai, hãy nghe Lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rõ về người nào thật sự yêu mến Ngài thì những người đó sẽ vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời và những người đó sẽ được Ngài tỏ cho biết về chính Ngài, là Lời của Đức Chúa Trời: **“Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến Ta; người nào yêu mến Ta sẽ được Cha Ta yêu lại, Ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta.”** (Giăng 14:21)

Để cứu chuộc loài người, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã quyết định ban cho loài người một con đường, mà con đường đó là Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, mà khi nói đến Luật pháp là nói đến các mạng lệnh của Đức Chúa Trời ban cho loài người và các sắc lệnh, là những sự chỉ định trong Luật pháp đó luôn là các điều kiện mà loài người phải đối diện với và phải tuân theo, không có sự tây vạy, để dẫn loài người đến với giá cứu chuộc hầu cho những người nào tiếp nhận Luật pháp của Đức Chúa Trời và tuân theo các điều kiện đó, thì những người sẽ đến được với giá cứu chuộc của Đức Chúa Trời.

Để giúp cho linh hồn loài người đang phải ngồi trong bóng của sự chết có thể tiếp nhận Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời và làm theo Luật pháp đó, thì Đức Chúa Trời đã thiết lập chức vụ thầy tế lễ mà những người được chọn để thi hành chức vụ thầy tế lễ, cùng giữ sự thờ phượng Đức Chúa Trời trong tuyển dân của Đức Chúa Trời, đó là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã chọn một chi phái trong mười hai chi của Y-sơ-ra-ên, chi phái đó là Lê-vi. Lê-vi là con trai thứ ba của Gia-cốp, sanh bởi Lê-a, con gái lớn của La-ban.

Lê-vi là bóng về đức tin của linh hồn loài người được phục hồi, tức là được sự sống lại bằng quyền phép của Đức Thánh Linh và Lễ thật (Giăng 3:5).

A-rôn, người Lê-vi được Đức Giê-Hô-va chỉ định vào chức vụ thầy tế lễ đầu tiên của dân Y-sơ-ra-ên, mà tên của A-rôn trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ có nghĩa là **“người mang ánh sáng”**.

Người Lê-vi và A-rôn là bóng về những người sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, mà những người đã tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ được gọi là dân thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh, là dân thuộc về Đức Chúa Trời và Đức Chúa Jêsus đã gọi những người đó là sự sáng của thế gian:

Ma-thi-ơ 5:14-16: Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, để họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.

1 Phi-e-rơ 2:9-10: Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh là dân thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng nhân đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài; anh em ngày trước không phải là một dân, mà bây giờ là dân Đức Chúa Trời, trước không được thương xót, mà bây giờ được thương xót.

Chức vụ trong thuộc thể của thầy tế lễ A-rôn được lập thông qua công việc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã trực tiếp ban sự khôn ngoan và sự thông sáng, cùng tài khéo để chế ra một bộ áo thánh cho A-rôn, hầu cho

sự lỏa lồ thuộc linh, tức là những tội lỗi, những sự gian ác từ tổ phụ người ấy truyền lại đã và đang cai trị thân thể xác thịt của A-rôn, được che đậy bởi bộ áo thánh này, hầu cho người được hợp pháp thi hành chức vụ thầy tế lễ, là dâng các của tế lễ theo luật định tại nơi đền tạm của Đức Chúa Trời nơi đồng vắng.

Chức vụ của thầy tế lễ A-rôn đó là bóng về danh xưng mà những người nào sẽ được Đức Giê-hô-va chọn làm **môn đồ của Đức Giê-hô-Va** và những người sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ được gọi là **môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ**.

Ê-sai 8:13-16: Hãy tôn Đức Giê-hô-va vạn quân là thánh; các người chỉ nên sợ Ngài và kính hãi Ngài. Ngài sẽ là nơi thánh, nhưng cũng là hòn đá vấp ngã, vầng đá vướng mắc cho cả hai nhà Y-sơ-ra-ên, và là bẫy cùng lưới cho dân cư thành Giê-ru-sa-lem vậy. Nhiều người trong bọn họ sẽ vấp chân; sẽ té và giập nát; sẽ sa vào lưới và bị bắt. Người hãy gói Lời chứng này, niêm phong luật pháp này trong môn đồ của Ta!

Bản King James version chép câu 16 trên như sau: ¹⁶Bind^{H6887} up the testimony^{H8584}, seal^{H2856} the law^{H8451} among my disciples^{H3928}.

Chữ môn đồ - disciples^{H3928} chép trong câu 16 trên, đó là chữ **לַמַּד** - lamad, số 3925 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *người được dạy dỗ, được học hỏi, được đào tạo, có học thức, được truyền kiến thức cho, có sự khéo léo, sự chuyên cần, sự siêng năng, là học trò, là môn đồ;*

Giăng 8:31: Bấy giờ Ngài phán cùng những người Giu-đa đã tin Ngài, rằng: Nếu các người hằng ở trong Lời của Ta, thì thật là môn đồ của Ta.

Bản King James version chép: ³¹Then^{G3767} said^{G3004} Jesus^{G2424} to those^{G3588} Jews^{G2453} which^{G3588} believed^{G4100} on him, If^{G1437} ye continue^{G3306} in my word^{G3056}, then are ye my disciples^{G3101} indeed^{G230};

Chữ môn đồ - disciples^{G3101} chép trong câu 31 trên, đó là chữ **μαθητής**-mathetes, số 3101 ra từ chữ **μανθάνω** - manthano, số 3129 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *học trò, người chịu khó học, siêng năng học, người chịu lắng nghe, người được nghe, người được biết, người có sự hiểu biết, người nắm được ý, lĩnh hội được;*

Dù khác ngôn ngữ, nhưng có điểm chung khiến người ta được trở nên môn đồ của Đức Giê-hô-Va và môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, đó là sự người đó *được dạy dỗ và người đó được hiểu biết ý nghĩa của những sự dạy dỗ đó qua sự nghe, sự được nghe và được hiểu biết sự dạy dỗ.*

Đức Giê-hô-va đã mạng lệnh cho tiên tri Ê-sai phải niêm phong Luật pháp của Ngài vào trong những người được gọi là môn đồ của Đức Giê-hô-Va mà sự niêm phong đó là bóng về sự truyền dạy các mạng lệnh của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời cho những người được chọn và điều này tự tiên tri Ê-sai không thể làm nổi, nhưng tiên tri Ê-sai là người rao giảng, là người dạy Luật pháp cho những người được Đức Giê-hô-Va chọn, còn sự niêm phong các Luật pháp của Luật pháp mà tiên tri Ê-sai đã rao giảng đó là công việc của Thần Đức Giê-hô-Va.

Giê-rê-mi 31:33: Đức Giê-hô-va phán: Đây là giao ước mà Ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó. Ta sẽ đặt luật pháp của Ta trong bụng chúng nó và chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân của Ta.

Như vậy, tự thầy tế lễ A-rôn không thể chế cho mình bộ áo thánh, cũng như những người được chọn làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ cũng không thể khiến mình trở thành môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ vậy, nhưng quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời khi được rao giảng ra trong quyền phép của Đức Thánh Linh, sẽ do Đức Thánh Linh cai trị và quyết định ai là người xứng đáng được Ngài đặt Luật pháp của Ngài và được Ngài chép vào lòng, hầu cho người đó được xứng đáng được làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ.

Chính Thần của Đức Giê-hô-Va vạn quân sẽ ban sự khôn ngoan, sự thông sáng cho những người được Ngài chọn, để những người đó chịu sự cai trị của Môi-se (là người đại diện cho người rao truyền Luật pháp của Đức Chúa Trời) mà chế bộ áo thánh cho A-rôn và cho các con trai của người làm chức thầy tế lễ ở trước mặt Đức Giê-hô-Va, mà khi nói đến sự **ở trước mặt Đức Giê-hô-Va** nghĩa là mạng lệnh này được duy trì cho đến đời đời, vì Danh Giê-hô-va có nghĩa là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu.

Chúng ta hãy xem Lễ thật này được ứng nghiệm trong giao ước mới như thế nào.

1 Cô-rinh-tô 12:4-11: Vả, có các sự ban cho khác nhau, nhưng chỉ có một Đức Thánh Linh. Có các chức vụ khác nhau, nhưng chỉ có một Chúa. Có các việc làm khác nhau, nhưng chỉ có một Đức Chúa

Trời, là Đấng làm mọi việc trong mọi người. Đức Thánh Linh tỏ ra trong mỗi một người, cho ai nấy đều được sự ích chung. Vả, người này nhờ Đức Thánh Linh, được lời nói khôn ngoan; kẻ kia nhờ một Đức Thánh Linh ấy, cũng được lời nói có tri thức. Bởi một Đức Thánh Linh, cho người này được đức tin; cũng bởi một Đức Thánh Linh ấy, cho kẻ kia được ơn chữa tật bệnh; người thì được làm phép lạ; kẻ thì được nói tiên tri; người thì được phân biệt các thần; kẻ thì được nói nhiều thứ tiếng khác nhau, người thì được thông giải các thứ tiếng ấy. Mọi điều đó là công việc của đồng một Đức Thánh Linh mà thôi, theo ý Ngài muốn, phân phát sự ban cho riêng cho mỗi người.

Như vậy, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban ân điển cho loài người thông qua việc Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho loài người, ấy là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn linh hồn loài người được thấy, được nghe Lời Đức Chúa Trời được rao giảng ra, với mục đích nhắc cho linh hồn loài người nhớ lại thân phận mình, là con trai của Đức Chúa Trời công bình, bởi vì linh hồn của loài người là một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va, có chức năng dò biết hết thấy mọi sự mà tâm trí, còn được gọi là cái lòng của loài người xác thịt sẽ tiếp nhận cho mình thông qua năm giác quan của thân thể, là sự nhìn, sự nghe, sự đụng chạm, sự ngửi, sự nếm những sự trong cuộc sống thường ngày, cùng nhận biết những sự toan tính của tâm trí xác thịt trước những sự cảm nhận được từ các giác quan của thân thể xác thịt mình.

Khi người ta được nghe Lời của Đức Chúa Trời được rao giảng, thì Đức Thánh Linh sẽ hành động tùy theo thái độ của người ta đối với Lời Đức Chúa Trời mà người ấy đã nghe. Nghĩa là Ngài sẽ mở lòng cho người đó được hiểu biết ý nghĩa của Lời Chúa, hoặc Ngài sẽ đóng cái lòng của người đó, nếu người đó không yêu mến Lời Đức Chúa Trời, hoặc người đó có thái độ chống đối hoặc coi thường Lời của Đức Chúa Trời.

Chính vì giá trị quan trọng của chức vụ công bố Lời của Đức Chúa Trời có liên quan đến chủ quyền của Đức Chúa Trời và kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Chúa Trời, nên trước khi sáng thế, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã chọn những người sẽ được sanh ra trên đất này cho được làm **“kẻ truyền giải”** để thông qua những người đó mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tìm cho Ngài những người sẽ được chọn vào một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cũng biết trước rằng, quyền lực của ma quỷ sẽ hành động để chống nghịch lại kế hoạch của Ngài, nên khi ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã qua Môi-se mà công bố các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, trong đó có các mạng lệnh rất rõ về sự Ngài sẽ trừng phạt những kẻ nào chống nghịch các mạng lệnh của Đức Chúa Trời, vì khi kẻ nào phạm tội chống nghịch lại Luật pháp của Đức Chúa Trời thì những kẻ phạm tội đó sẽ bị diệt và quyền lực của ma quỷ hành động trong những người đó cũng bị diệt, bởi vì Lời Đức Chúa Trời đã phán rằng, ma quỷ còn là loài người, tức là nói về thần linh chứ không phải nói về xác thịt. Các mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va không chỉ cai trị loài người cả xác thịt và linh hồn, mà còn cai trị cả quyền lực của ma quỷ nữa, vì theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì bất kỳ người nào khiến người khác phạm tội đến nỗi chết, thì kẻ gây ra sự đó cũng phải bị xử tội giết người.

Chúng ta đã biết công việc chế bộ áo thánh cho chức vụ thầy tế lễ không phải do tài khéo của loài người xác thịt có thể làm được công việc này, nhưng là công việc của Đức Thánh Linh, hành động trên những người được Ngài chọn, mà bộ áo thánh đó chính Luật pháp trọn vẹn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời được ban cho loài người, tức là cho những người đã tuyên xưng đức tin của mình vào Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, mà dân Y-sơ-ra-ên được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời giải cứu ra khỏi xứ Ê-díp-tô đó là bóng, vì dân Y-sơ-ra-ên đã tin các lời mà Môi-se (là người hình bóng về Đức Chúa Jêsus Christ) đã nói với họ các Lời mà Đức Giê-Hô-Va đã phán dặn mình nói lại với dân Y-sơ-ra-ên.

Xuất Ê-díp-tô Ký 28:1-3: Trong vòng dân Y-sơ-ra-ên, người hãy chọn A-rôn, anh người, cùng các con trai người, là Na-đáp, A-bi-hu, Ê-lê-a-sa, và Y-tha-ma, lập lên làm chức tế lễ trước mặt Ta. Người hãy chế bộ áo thánh cho A-rôn, anh người, để người được vinh hiển trang sức. Hãy truyền cho hết thầy kẻ thông minh, là người ta đã ban đầy tính trí huệ, chế bộ áo cho A-rôn, đặng biệt người riêng ra thánh, hầu cho người làm chức tế lễ trước mặt Ta.

Chữ ban - filled^{H4390} chép trong câu 3 trên, đó là chữ מָלֵא - male', số 4390 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *đã đổ đầy, làm cho được đầy tràn, làm cho giàu có, làm cho phong phú dư dật, đã hoàn thành, đã làm cho đầy đầy, đã thánh hoá, đã trang bị, đã thoả mãn yêu cầu, đã đáp ứng yêu cầu, đã xác nhận,*

Chữ tính trí huệ - the spirit^{H7307} of wisdom^{H2451} chép trong câu 3 trên, bao gồm hai chữ, đó là chữ רוּחַ - ruwach, số 7307 và chữ חָכְמָה - chokmah, số 2451 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thần khôn ngoan và*

thần thông sáng, sự cẩn thận, sự khéo léo, sự hiểu biết, sự tài giỏi, trí thông minh, tính sáng suốt, lịch duyệt; Chữ chế - make^{H6213} chép trong câu 3 trên, đó là chữ ַאָסַח -`asah, số 6213 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: có bốn phận, sự gánh vác, trách nhiệm để làm, sự chế tạo, sự hoàn thành, sự thực hiện, sự thi hành, sự sắp xếp, sự sửa soạn, sự chuẩn bị, đem lại kết quả, sự tác động, sự chi phối, sự tạo ảnh hưởng, sự trợ cấp, sự ban cho, sự cung cấp, sự trang bị, sự thực hành, sự rèn luyện, sự phục vụ, sự đáp ứng;

Lời Chúa chép trong câu 3 trên nói về quyền phép của Đức Thánh Linh, thông qua sự xúc dầu của Ngài trên những người được chọn làm tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ mà thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời cho loài người trên đất này, như Kinh-Thánh có chép:

Lu-ca 9:1-6: Đức Chúa Jêsus nhóm họp mười hai sứ đồ, ban quyền năng phép tắc để trị quỷ chữa bệnh. Rồi Ngài sai đi rao giảng về nước Đức Chúa Trời cùng chữa lành kẻ có bệnh. Ngài dạy rằng: Đi đường chớ đem gì theo hết, hoặc gậy, hoặc bao, hoặc bánh, hoặc tiền bạc; cũng đừng đem hai áo. Hễ các người vào nhà nào, hãy ở đó cho đến khi đi. Còn ai không tiếp rước các người, hãy ra khỏi thành họ, và phủi bụi chân mình để làm chứng nghịch cùng họ. Vậy, các sứ đồ ra đi, từ làng này tới làng kia, rao giảng Tin Lành khắp nơi và chữa lành người có bệnh.

Lu-ca 24:36-51: Môn đồ đang nói chuyện như vậy, chính Đức Chúa Jêsus hiện ra giữa đó mà phán rằng: Bình an cho các người! Nhưng môn đồ đều sửng sốt rụng rời, tưởng thấy thần. Ngài phán rằng: Sao các người bối rối, và sao trong lòng các người nghi làm vậy? Hãy xem tay chân của Ta: thật chính Ta. Hãy sờ đến Ta, và hãy xem; thần thì không có thịt xương, mà các người thấy Ta có. Đang phán vậy, Ngài giơ tay và chân ra cho xem. Nhưng vì cố môn đồ vui mừng nên chưa tin chắc, và lấy làm lạ, thì Ngài phán rằng: Ở đây các người có gì ăn không? Môn đồ dâng cho Ngài một miếng cá nướng. Ngài nhận lấy mà ăn trước mặt môn đồ. Đoạn, Ngài phán rằng: Ấy đó là điều mà khi Ta còn ở với các người, Ta bảo các người rằng mọi sự đã chép về Ta trong luật pháp Môi-se, các sách tiên tri, cùng các Thi Thiên phải được ứng nghiệm. Bấy giờ Ngài mở trí cho môn đồ được hiểu Kinh Thánh. Ngài phán: Có Lời chép rằng Đấng Christ phải chịu đau đớn dường ấy, ngày thứ ba sẽ từ kẻ chết sống lại, và người ta sẽ nhân Danh Ngài mà rao giảng cho dân các nước sự ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem. Các người làm chứng về mọi việc đó; Ta đây sẽ ban cho các người điều Cha Ta đã hứa, còn về phần các người, hãy đợi trong thành cho đến khi được mặc lấy quyền phép từ trên cao. Kế đó, Ngài đem môn đồ đi đến nơi xung quanh làng Bê-tha-ni, giơ tay lên mà ban phước cho. Đang khi ban phước, Ngài lia môn đồ mà được đem lên trời.

Chức vụ rao giảng cho dân các nước sự ăn năn để được tha tội đó chính là công việc mặc lại bộ áo - garment^{H899} làm con của Đức Chúa Trời, còn việc chế bộ áo thánh bao gồm Ê-phốt, bảng đeo ngực đó là công việc của Đức Thánh Linh, hành động trong lòng những người được chọn làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ.

Chữ bộ áo - garment^{H899} chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 28 câu 3, đó là chữ ַבְּגָדִים - beged, số 899 ra từ chữ ַבְּגָד - bagad, số 898 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: áo choàng dài che thân, áo lễ; để che đây hành động độc ác, hành động bội bạc, hành động phản bội, hành động đối xử gian dối, hành động vô tín, hành động không trung thủy;

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn hết thảy mọi người tin Chúa phải nhận biết các tiêu chuẩn thuộc về sự sống lại và sự sống đời đời mà linh hồn loài người phải nhận được từ Lời của Đức Chúa Trời thông qua các bài giảng mà họ phải được nghe, phải được biết, hầu cho linh hồn họ được tái sanh, nghĩa là được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời, mà toàn bộ chất liệu được Lời Chúa chép trong sách Xuất Ê-díp-tô Ký đoạn 28 mà chúng ta đang học đây, chính là tiêu chuẩn của sự sống của linh hồn loài người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời của Ngài để tạo nên loài người theo tiêu chuẩn của sự công bình và sự thánh sạch của Lễ thật.

Vì hết thảy mọi sự được chép trong cuốn sách Luật pháp của Đức Chúa Trời mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã giao phó Môi-se chép xuống thành văn tự đó, sẽ được bày tỏ ra Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời trong quyền phép của Đức Thánh Linh, là Thần Lễ thật.

Ê-phê-sô 4:1-24: Vậy, tôi là kẻ tù trong Chúa, khuyên anh em phải ăn ở một cách xứng đáng với chức phận mà Chúa đã gọi anh em, phải khiêm nhường đến điều, mềm mại đến điều, phải nhịn nhục, lấy lòng

thương yêu mà chiều nhau, dùng dây hòa bình mà giữ gìn sự hiệp một của Thánh Linh. Chỉ có một thân thể, một Thánh Linh, như anh em bởi chức phận mình đã được gọi đến một sự trông cậy mà thôi; chỉ có một Chúa, một đức tin, một phép báp tem; chỉ có một Đức Chúa Trời và một Cha của mọi người, Ngài là trên cả mọi người, giữa mọi người và ở trong mọi người. Nhưng, đã ban ân điển cho mỗi một người trong chúng ta theo lượng sự ban cho của Đấng Christ. Vậy nên có chép rằng: Ngài đã lên nơi cao, dẫn muôn vàn kẻ phu tù, và ban các ơn cho loài người. Vả, những chữ “Ngài đã lên” có nghĩa gì, há chẳng phải là Ngài cũng đã xuống trong các miền thấp ở dưới đất sao? Đấng đã xuống tức là Đấng đã lên trên hết các tầng trời, để làm cho đầy đầy mọi sự. Ấy chính Ngài đã cho người này làm sứ đồ, kẻ kia làm tiên tri, người khác làm thầy giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm mục sư và giáo sư, để các thánh đồ được trọn vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng thân thể Đấng Christ, cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành nhân, được tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ. Ngài muốn chúng ta không như trẻ con nữa, bị người ta lừa đảo, bị mưu chước dỗ dành làm cho lầm lạc, mà dạy động và đời đổi theo chiều gió của đạo lạc, nhưng muốn cho chúng ta lấy lòng yêu thương nói ra lẽ thật, để trong mọi việc chúng ta đều được thêm lên trong Đấng làm đầu, tức là Đấng Christ. Ấy nhờ Ngài mà cả thân thể ràng buộc vững bền bởi những cái lắt léo, khiến các phần giao thông với nhau, tùy lượng sức mạnh của từng phần, làm cho thân thể lớn lên, và tự gây dựng trong sự yêu thương. Vậy, này là điều tôi nói và điều tôi nhân Danh Chúa mà rao ra: ấy là anh em chớ nên ăn ở như người ngoại đạo nữa, họ theo sự hư không của ý tưởng mình, bởi sự ngu muội ở trong họ, và vì lòng họ cứng cõi nên trí khôn tối tăm, xa cách sự sống của Đức Chúa Trời. Họ đã mất cả sự cảm biết, đành bỏ mình trong một đời buông lung, đem lòng mê đắm không biết chán mà phạm hết mọi điều ô uế. Nhưng anh em học cho biết Đấng Christ thì chẳng phải như vậy, vì anh em đã nghe đạo Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lẽ thật trong Đức Chúa Jêsus) rằng anh em phải bỏ cách ăn nết ở ngày trước, thoát lốt người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dỗ dành, mà phải làm nên mới trong tâm trí mình, và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật.

Trước khi chúng ta tiếp theo những sự sẽ được Đức Thánh Linh tỏ ra, là những sự mâu nhiệm của bộ áo thánh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã quyết định ban cho những người sẽ được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ, thì mọi người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của mình trước những sự ban cho của Đức Chúa Trời, đó là từ những người giữ chức vụ rao giảng Lời Đức Chúa Trời, cùng những người tin Chúa muốn nhận được sự cứu chuộc của Đức Chúa Jêsus Christ, đều phải nhận biết các điều kiện mà mọi người tin Chúa phải đối diện với và phải đáp ứng, nghĩa là hội đủ các tiêu chuẩn đó, thì linh hồn người đó mới được Đức Thánh Linh mặc cho áo thánh này, hầu cho linh hồn người đó được hợp pháp thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lẽ thật, còn thủ tục cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình không thể giúp cho linh hồn người đó được tái sinh hay là được mặc lại chiếc áo làm con của Đức Chúa Trời.